

Eliška Přemyslovna, česká královna, lucemburská hraběnka, dcera Václava II., sestra posledního Přemyslovce Václava III.,¹ matka „otce vlasti“ a římského císaře Karla IV. A daly by se nalézt i další atributy, které by mohly patřit právě této Přemyslovně. Její jméno je známo nejen historikům, ale i široké veřejnosti. A přesto neexistuje jednotný názor na tuto zajímavou postavu české historie.

¹ Tímto je míněn poslední Přemyslovec z královské linie; posledním Přemyslovcem byl Valentin Hrbatý, který zemřel roku 1521.

Historie není černobílá, nikdy a nikde není dáno, zda bylo určité rozhodnutí (konání, činy) správné. Do jisté míry je vše relativní. Často se ukáže, že co na první pohled vypadá jako vítězství, může být vstupem do propasti. Náhledy na různé historické osobnosti i na různá historická období se neustále mění. Co bylo dříve odsuzováno, je později přijímáno s respektem a dnes již třeba plně přijato, ba dokonce obdivováno. Dokonalým příkladem budiž architektonické stavby i jiná slavná umělecká díla. Obdobné je to s historickými postavami. I když nelze srovnávat osobnost s obrazem. V dnešní době je tendence nahlížet na každou problematiku z několika zorných úhlů, aby „výsledek bádání“ byl co nejrealističtější a nejpravděpodobnější. V případě historických postav je nesmírně těžké nahlížet na ně zcela realisticky, řekla bych, že to není ani možné. Historické osobnosti si společně se svým jménem nesou i přídomek, pod kterým je dnes vnímáme, činy, kterými se proslavily (ať již pozitivně, nebo negativně), a třeba i celý životní příběh. Kolem historických postav v průběhu několika staletí vznikl mýtus, který je dnes již těžko odstranitelný. Pro dnešní společnost je Přemysl Otakar II. „král zlatý a železný“, Karel IV. „otec vlasti“, Rudolf Habsburský „král kaše“ apod. Tyto atributy již předurčují, jak dnes na osobnosti nahlídíme, byť často existují odborné práce, které přinášejí jiný úhel pohledu.